

Kázání Bystřička, Růžďka 28.4.2024 **Význam Božího jména** (vstup 295,1)

Introit: Chválu vzdejte Hospodinu a vzývejte jeho jméno, uvádějte národům ve známost jeho skutky, zpívejte mu, pějte žalmy, přemýšlejte o všech jeho divech, honoste se jeho svatým jménem, ať se zaraduje srdce těch, kteří hledají Hospodina! (Žalm 105, 1-3)

Píseň 339

Modlitba

Čtení: Skutky 16, 8-19

Píseň 165

Text kázání: 1. Janova 5,20

Víme, že Syn Boží přišel a dal nám schopnost rozeznávat, abychom poznali, kdo je pravý Bůh. A jsme v tom pravém Bohu, protože jsme v jeho Synu Ježíši Kristu. On je ten pravý Bůh a věčný život.

Milí přátelé, bratři a sestry,

apoštol Pavel a jeho věrný spolupracovník Silas se ve městě Filipis setkali se dvěma různými ženami. Když mluvili **u řeky** k mnoha dalším lidem, tak **je poslouchala také žena jménem Lydie**. Dočetli jsme se o ní, že věřila v jediného Boha, ale také že **Pán jí otevřel srdce, aby přijala, co Pavel zvěstoval**. A protože uvěřila zvěsti, že Ježíš je vzkříšeným Synem jediného Boha, tak se nechala pokřtít v Jeho jméno. Ačkoliv věřila v jediného Boha, bylo najednou pro ní velmi důležité přijmout Ježíše Krista za svého Pána a Spasitele. Proč? Protože už nejen věřila, ale také vnímala, že v Ježíši, skrze Ježíšovo jméno, se s Bohem může setkávat osobně. Že už to není jen nějaký vzdálený Bůh, ale pro ní Bůh skutečně přítomný, blízký, odpouštějící, laskavý a milující.

Tou druhou ženou, kterou Pavel se Silasem potkávali, byla **mladá otrokyně**. Na první pohled bychom se mohli domnívat, že také věřila v jediného Boha. Vždyť na základě rozpoznání dosvědčovala všem lidem okolo, že Pavel a Silas **jsou služebníci živého Boha a že jim zvěstují cestu ke spáse**. To bychom si řekli, že to je tedy bomba. Jakou medvědí službu pro služebníky Boží dělala. Jenže **Pavlovi to bylo proti mysli**. Proč? Protože Duchu Kristovu, Duchu svatému, který byl v Pavlově srdci, se to velmi přičilo. Ta otrokyně totiž nemluvila o Božích věcech v Božím Duchu, ale v **duchu věsteckém**. A duch věstecký je protibožskou démonskou silou, před kterou varoval už i Starý zákon. V příběhu nám je ovšem dále jasně ukázáno, která síla je silnější. **Pavel se obrátil na toho věsteckého ducha a řekl: „Ve jménu Ježíše Krista ti prikazuji, abys z ní vyšel!“ A v tu chvíli ji ten zlý duch opustil**. Tato žena následně nebyla schopná dále věštit. **Když si to její páni uvědomili, že tím přišli o svůj zisk, uchopili Pavla a Silase a vlekli je na náměstí před městskou správou**. Pak je nechali uvěznit, ale to je už jiný příběh.

Co mají ale, bratři a sestry, tyto dva příběhy společného? V obou hraje zásadní roli, ač neviditelným způsobem, Vzkříšený Ježíš Kristus. Přestože Lydie věřila v jediného Boha, mohla se do té doby jen domnívat jaký Bůh vlastně je. Ovšem tato její víra v jediného Boha jí neuspokojovala. Měla duchovní žízeň po živém Bohu, ale dosavadní víra, nebo spíše domněnka, jí prostě nestačila. Toužila po bližším spojení s Bohem. A teprve skrze přijetí Pána Ježíše do svého života se s Ním vlastně setkává ve svém srdci a Pán její život začíná proměňovat. **Podle některých záznamů se u ní v domě poté začali scházet křesťané pravidelně. Ona otevřela svůj dům pro křesťanská setkávání. Lydie se dokonce prý stala první diakonkou a nově založená křesťanská obec ve Filipis byla Pavlovi radostí a slávou, jak se zmiňuje v listu Filipským 4,1**. Jinými slovy na příběhu Lydie můžeme vidět ovoce Božího života, obrat, které dosvědčuje, že přijala Ježíše Krista opravdově a opravdově se také nechala v Jeho jméno pokřtít.

V případě mladé otrokyně Pán Ježíš zase zjevil svou moc. Jelikož v Pavlovi byl větší Duch, než ten, který byl v otrokyni, užil Pavel autority Božího jména. **„Ve jménu Ježíše Krista ti prikazuji, abys z ní vyšel!“** Tato žena pak byla od tohoto démonského ducha osvobozena. Ztratila možná svou výjimečnost a u mnohých i vážnost, ale co bylo jistě lepší, byla svobodná od okultních sil. Okultní síly se zpravidla na začátku chovají velmi vlídně a lákavě, ovšem když se jim člověk otevře, začnou později člověka terorizovat. Depresemi, úzkostmi, strachy, ubýváním psychických sil, atp. Bůh nás před okultními praktikami varuje, abychom se takovými silám neotevírali, nevyvolávali duchy, nevěštili a ani si nenechali věštit, nepoužívali a neměli doma předměty, které slouží k okultním a démonickým praktikám, abychom neposlouchali horoskopy, nevěřili pověrám atd. Pokud se někdo takovým věcem otevřel a vnímá, že neví, jak z toho ven, tak ve jménu Ježíše Krista nabízíme modlitbu osvobození. Každý může být Ježíšem osvobozen, pokud o to stojí a touží po tom.

V příbězích **Lydie a mladé otrokyně** můžeme, milí přátelé, zcela jasně vidět, že Pán Ježíš působí svou mocí i po té, co jako vzkříšený odešel do nebe. Působí ale i ve tvém životě? Proměňuje i tvůj život? Osvobozuje tě? Pokud to dělá, pak bys jistě mohl vydat mnohá svědectví. Pokud ale

nevnímáš Ježíšův život a moc Ducha svatého ve svém životě, tak jaký pak je rozdíl mezi tebou a lidmi, kteří v Boha nevěří? Pokud ty sám nemáš skrze Božího Ducha ve svém životě pokoj a naději, pokud neprožíváš Boží blízkost, Jeho odpuštění, Jeho lásku, tak jaký je rozdíl mezi tebou a člověkem, který se jen domnívá, že něco jako Bůh může existovat? A jaký je pak rozdíl mezi tebou a člověkem, který v Boha věří, ale osobně jej nezná, jako předtím Lydie? **Lydie předtím a po přijetí Pána Ježíše, to je diametrální rozdíl!** Boží moc a Boží blízkost můžeš zakoušet i Ty. Ale je potřeba zásadních věcí ve tvém životě. Uvěřit, že pouze skrze Ježíše Krista se můžeš setkávat s opravdovým Bohem. A aby se tvůj život začal skutečně měnit, tak ty to musíš Ježíši dovolit. Učinit jej nad svým životem Pánem. Dovolit Mu, aby tvůj život začal měnit. Dovolit Mu, aby začal měnit tvé srdce.

Vraťme se ale ještě k té mladé otrokyni. Skrze věsteckého ducha má spojení s duchovním. Jakým? Může tvrdit, že s Bohem a může tomu věřit, protože ten její „bůh“ jí to bude říkat. Ve skutečnosti to je ale lež. **Člověk, který se otevírá duchovnímu světu jiným způsobem, než v Ježíši Kristu, tak se neotevírá pravému Bohu, ale d'áblu. Bible o tom svědčí a před okultními a všelijak jinými praktikami několikrát varuje!** Jak tedy můžeme přistoupit k pravému Bohu? Dnes, v době Nového Zákona můžeme přistoupit k pravému Bohu pouze v Ježíši Kristu. On jako Vzkříšený Mesiáš je garancí toho, že budeme ve spojení s pravým Bohem. Velmi výstižně to napsal apoštol Jan ve svém 1. listě: **Víme, že Syn Boží přišel a dal nám schopnost rozeznávat, abychom poznali, kdo je pravý Bůh. A jsme v tom pravém Bohu, protože jsme v jeho Synu Ježíši Kristu. On je ten pravý Bůh a věčný život.** Nelze nijak jinak přijít k pravému Bohu a získat věčný život, než v Ježíši Kristu. A být v pravém Bohu znamená být v jeho Synu Ježíši Kristu. Dle tohoto slova tedy nestačí jen věřit, ale je třeba učinit takový krok, abych se doslova dostal do Ježíše Krista. Abych byl v Něm. Ponořen v Něm. **Zde jsem, Pane, pod tvou vládu se poddávám.** Možná si myslíme, že tohle by se dalo ztotožnit s naším křtem. Být pokřtěn a to stačí. Dobře ale víme, že je to především o rozhodnutí srdce. O každodenním rozhodnutí patřit Ježíši, o každodenním naslouchání, o modlitbě, o chvále, o ochotě nechat se Duchem svatým vést.

Bratři a sestry, **být v pravém Bohu znamená být v Ježíši Kristu.** Ježíšovo jméno je zárukou, garancí, že se nesetkáme s d'áblem převlečeným za anděla světla. A pokud by nám někdo chtěl říkat něco jiného, že s Bohem se můžeme setkat i jinak než skrze Krista, tak je to démonská nauka. Takový člověk je bludač, takový člověk má jiného ducha, než Ducha Kristova. Protože Duch svatý vždycky povede pouze ke Kristu a pouze skrze Krista bude oslavovat Boha! A kdyby vám někdo říkal, že věří i jiným cestám k duchovnímu rozvoji a přitom by se zastřešoval jménem Ježíše Krista, tak mu také nevěřte. I to je falešný duch. Velkou výstrahou je příběh **sedmi synů Skévy, kteří se pokusili užívat ke svému zaklínání jména Pána Ježíše. Nad těmi, kteří byli posedlí zlými duchy, říkali: „Zaklínáme vás Ježíšem, kterého káže Pavel.“ Ale zlý duch jim řekl: „Ježíše znám a o Pavlovi vím. Ale kdo jste vy?“ Tu člověk, v kterém byl ten zlý duch, se na ně vrhl, všechny je přemohl a tak je zřídil, že z toho domu utekli nazí a plní ran. To se rozhlásilo mezi všemi židy i pohany, kteří žili v Efezu; na všechny padla bázeň a jméno Pána Ježíše bylo ve velké úctě. (Skutky 19, 13-17)**

Jméno Pána Ježíše bylo tehdy ve velké úctě. Bůh nám v autoritě Ježíšova jména dal moc vyhánět zlé duchy, moc uzdravovat, konat mocné činy. Ale pouze těm, kteří důvěřují Kristu a kteří Mu patří. Kteří Mu dali své životy a kteří nenásledují žádné jiné bohy ani své všelijaké idoly a takovým ani neslouží.

Bratři a sestry, Pán Ježíš říká, že nám v autoritě svého jména dává moc šlapat po hadech a štírech. V Ježíši Kristu se není třeba bát. V autoritě Jeho jména se máme modlit, chválit, žehnat, přikazovat nadzemským mocnostem, svazovat a rozsvazovat, vyhánět zlo a zlé duchy, ale také odpouštět, přikrývat hříchy druhých, vyhlašovat smíření, uzdravení. Ve jménu Ježíše Krista máme prosit Otce a pak dostaneme. Ve jménu Ježíše Krista se máme setkávat a vnášet do tohoto světa evangelium a Ježíšovým jménem se zastřešovat, chránit, přikrývat. Poznávejme, jak velikou moc má autorita Ježíše Krista v duchovním světě, ale i v našich životech. Amen.

Modlitba píseň 735

Slovo poslání: Víme, že nikdo, kdo se narodil z Boha, nehřeší, ale Syn Boží jej chrání a Zlý se ho ani nedotkne. (1.Janova 5,18)

Požehnání: Milost našeho Pána Ježíše Krista a láska Boží, dary a přítomnost Ducha svatého, budiž a zůstávej se všemi námi. Amen

píseň 755